138

Πλωμάριον τῇ 2 Ιανουαρίου

Ἀγαπητόν μας τέκνον!

Ἀρά γε θά δυνηθῶμεν διά τῆς παρούσης μας νά σοί παραστήσωμεν τήν χαράν, ἥν μας ἐνεποίησεν ἡ προσφιλεστάτη ἡμῶν εὐχή σου, ὡς καί ἡ ἐπιστολή σου, ἥν ἀσμένως διήλθομεν καί ἐδέχθημεν τάς εὐχάς σου, ἅς εἴθε ὁ Ὕψιστος νά ἐκπληρώσῃ, καί ἡμεῖς ἐπίσης σέ ἀντευχόμεθα καί σέ παρακαλοῦμεν θερμῶς νά μᾶς γράφῃς συχνότερον διότι ἡ τύχη σου μεγάλως μας θλίβει, κ᾽ ἕνεκα ταύτης διήλθομεν τάς ἑορτάς ἐν ἀνησυχίᾳ μή γνωρίζοντες τί [illegible] σου.

Δέχθητι τούς ἐγκαρδίους ἀσπασμούς τῶν ἀδελφῶν σου Ιωάννου Σουλτάνη κ᾽ Εἰρήνης ἐπίσης καί ἡ Ξανθία Κουρκουρῆ σας ἀσπάζεται καί σας εὔχεται τό νέον ἔτος ὑγιές καί εὐδαιμον.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα οἱ γονεῖς σου

Δημήτριος κ᾽ Γεραγιά